

tjenestemand, henlægges til et folkevalgt råd. En henlæggelse af visse opgaver fra revalideringscentre, mødrehjælpsinstitutioner m. m. til en kommende administration, der opbygges under amtskommunen på amtsrådets ansvar, vil også indebære en flytning af funktioner fra statsadministration til amtskommunal administration.

Det forudsættes i socialreformkommissionens 1. betænkning (f. eks. side 103, underpunkt 24), at folkevalgte medlemmer af socialudvalg og børne- og ungdomsværn aflastes for den mere rutineprægede detailadministration for derved i højere grad at kunne samle sig om de mere principielle spørgsmål. Dette synspunkt ligger også til grund for lovforslaget og har fundet udtryk i § 9, hvorefter der i hver kommune skal oprettes en særlig forvaltning for de under det sociale udvalg og børne- og ungdomsværnet hørende anliggender. Nødvendigheden af en udbygget administration i hver enkelt kommune må betragtes som en følge af hele den samfundsmæssige udvikling og de krav, den gældende sociallovgivning stiller til den daglige administration. Efter den gældende lov om offentlig forsorg § 4 skal der i enhver kommune med mere end 3000 indbyggere være knyttet et kontor — socialkontoret — til administrationen af den offentlige forsorg. Alene de kommunesammenlægninger, som foregår i forbindelse med kommunalreformen, vil således efter den gældende lovgivning nødvendiggøre oprettelsen af kommunale socialkontorer i praktisk talt alle de kommuner, hvor der hidtil ikke har været oprettet socialkontorer. Udbygningen af et forsvarligt administrativt apparat ændrer imidlertid — som anført — ikke de gældende regler om de folkevalgtes ansvar for de kommunale myndigheders afgørelse.

Spørgsmål 10:

Under henvisning til ministerens svar på spørgsmål 9 bedes det om muligt uddybet, i hvilken udstrækning opgaver, tidligere løst af de folkevalgte, overlades til embedsmænd ifølge lovforslaget.

Svar:

Som anført i svaret på spørgsmål 9 vil de folkevalgte medlemmer af kommunalbestyrelser, socialudvalg og børne- og ungdomsværn have ansvaret for afgørelserne på det

sociale og sundhedsmæssige område i samme udstrækning som efter de hidtil gældende regler.

Det har hidtil beroet på de kommunale myndigheder (kommunalbestyrelse, socialudvalg, børne- og ungdomsværn) i hver enkelt kommune, i hvilken udstrækning kommunen ville overlade løsningen af opgaver på det sociale og sundhedsmæssige område til ansatte medarbejdere. I en del tilfælde er det dog ved lovgivningen foreskrevet, at afgørelsen skal træffes af selve kommunalbestyrelsen, socialudvalget eller børne- og ungdomsværnet, undertiden med en nærmere angiven stemmeflerhed, således f. eks. i forsorgslovens § 49 (supplerende hjælp til pensionister m. fl.) og lov om børne- og ungdomsforsorg § 31 (iværksættelse af hjælpeforanstaltninger).

Også efter gennemførelsen af lovforslaget vil det bero på de kommunale myndigheder i den enkelte kommune, i hvilket omfang det skal overlades til ansat personale at udføre opgaver på det sociale og sundhedsmæssige område. Lovforslagets gennemførelse medfører ingen ændring i gældende regler om, at visse beslutninger efter forsorgsloven og loven om børne- og ungdomsforsorg skal træffes af de folkevalgte forsamlinger, udvalg eller råd, undertiden med en vis stemmeflerhed.

I de kommuner, som hidtil har haft en udbygget social forvaltning, vil lovforslagets gennemførelse ikke nødvendiggøre nogen overflytning af opgaver fra folkevalgte til ansatte medarbejdere, og de kommuner, hvor de administrative opgaver hidtil har været løst af de folkevalgte uden bistand fra ansat personale, vil nu praktisk talt overalt som følge af sammenlægninger være indgået i kommuner af en sådan størrelse, at kommunen allerede efter de gældende regler har pligt til at indrette et socialkontor. I denne forbindelse henvises til den gældende bestemmelse i forsorgslovens § 4, hvorefter der til administrationen af den offentlige forsorg skal knyttes et kontor — socialkontoret — i kommuner, der enten har over 3.000 indbyggere, eller i hvilke der findes en samlet bymæssig bebyggelse på mindst 2.000 indbyggere.

Der kan således ikke anføres konkrete eksempler på, at opgaver, der efter de gældende regler løses af folkevalgte, som følge